

DE LAATSTE NACHT VAN DE AARDE

Charles Bukowski

Van Charles Bukowski verschenen bij uitgeverij Lebowski ook

Pulp

Postkantoor

Vrouwen

Fuck Machine & en andere verhalen van alledaagse waanzin

Kind onder kannibalen

Factotum

Aantekeningen van een vieze oude man

Charles Bukowski

*De laatste nacht
van de aarde*

VERTAALD UIT HET AMERIKAANS DOOR
F. STARIK, STELLA BERGSMA,
DIRK-JAN ARENSMAN EN BERNARD WESSELING

Lebowski Publishers, Amsterdam 2014

Oorspronkelijke titel: *The Last Night of the Earth Poems*
Oorspronkelijk uitgegeven door: Black Sparrow Press, 1992
© Charles Bukowski, 1992
© Vertaling uit het Amerikaans: F. Starik, Stella Bergsma,
Dirk-Jan Arensman en Bernard Wesseling, 2014
© Nederlandse uitgave: Lebowski Publishers, Amsterdam 2014
Omslagontwerp: Dog and Pony
Auteursfoto: Mark Hanauer
Typografie: Perfect Service, Schoonhoven

ISBN 978 90 488 2239 3

ISBN 978 90 488 2240 9 (e-book)

NUR 302

www.lebowskipublishers.nl

Lebowski Publishers is een imprint van Dutch Media Books bv

Inhoudsopgave

1.

file	13
twee bikkels	16
mijn Duitse kameraad	20
fijne verjaardag	21
de telefoon	22
bedelen	25
hoe dat voelt	29
de grootste acteur van onze tijd	32
dagen als scheermessen, nachten vol ratten	36
in en uit het donker	40
laten we zacht zijn	42
de man met de mooie ogen	44
een rare dag	51
Trollius en tralies	56
lucht en licht en tijd en ruimte	60
de adelaar van het hart	61
helderrode auto	63
onderweg naar de 21e eeuw	66
de dame en de poëma	68
elke minuut een keer lachen	71
hallo, Hamsun	73
de dood rookt mijn sigaren	74
pandjeshuizen	76
de hel is een dichte deur	79
neergelaten rolgordijn	81
voor aids	85
een stuk graniet	88
poëzie	96
avondmaaltijd, 1933	97
wat een geluk	101
nachttopvang	103
aalmoezen	107
wachten	109

die ochtenden 112
alles wat je aanraakt 114
wasstraat 116
het verspringen van getallen 117
gedichtenwedstrijd 119
vrede 121
de lijster 123

2.

eruit stappen 127
de plaatsvervangers 128
het genie 129
een dichter in New York 132
geen verkoop 133
deze 136
nu 139
in de fout 140
biecht 141
beroofd 143
de schrijver 145
zij eten niet als wij 149
laat me je vertellen 151
bij de eerste adem weggeblazen 153
Elvis leeft 156
mijn vriend bij de parkeerservice op de renbaan: 159
ziehier, jullie 161
vonk 164
de wetenschap van fysiognomiek 166
overwinning 169
Edward Sbragia 170
dwalen in de kooi 172
de troep 178
vraag en antwoord 179
brief van een fan 181
blijf nog even, het wordt leuker 183

klaar 185
nul 188
blind door de ruimte 190
tik aan en wacht 192
om deze tijd 195
Downtown Billy 197
8 tellen 199
ziek 200
maar één Cervantes 202
dat ik de doden heb gekend 205
drink je wel genoeg? 206
'D' 208
in het holst 211
de creatieve daad 214
een subgroep van naakte kiemen 215
metgezel 217
jij weet en ik weet en u weet 218

3.

showbiz 223
duisternis & ijs 226
de grote rit 229
klein café 232
washandje 235
achter de IBM 237
mijn maatje, de boeddha 240
de interviewers 241
sexy tijd 243
de aliens 245
shocktherapie 247
tussen de races 249
spartelen 252
nachtelijk 254
Céline met wandelstok en mand 256
niet meer, niet minder 258

de verlorenen en de wanhopigen 259
de bullebak 262
zeikerds 264
als je maar dichtbij genoeg komt, dan zie je het niet 266
de bedelaars 269
de oude paardengokker 272
starttijd 273
af en toe 274
ballonnen 277
herkend 279
zij en wij 281
geen geluk bij de vrouwtjes 284
de redacteur 287
wegduiken en weer vergeten 290
snapshots en de renbaan 292
x-idool 295
hittegolf 296
we hebben geen kwartje, schatje, maar we hebben de regen 297
misdaad en straf 307
de soldaat, zijn vrouw en de schooier 311
Bonaparte's Retreat 313
lekke band 319
de grote versierder! 321
slapende vulkaan 325
college creative writing 327
koele zwarte lucht 329
de jakhalzen 331
warm licht 336

4.

Dinosauria, wij 339
gesneden tijdens het scheren 342
een goeie baan 343
laatste kruk aan het eind 347
mijn Kofschip 350

het rustpunt 351
mijn eerste computergedicht 353
Rosini, Mozart en Sjostakovitsj 355
het is een schande 356
wat een schrijver 357
katers 359
ze zijn overal 362
oorlog 365
de idioot 366
dit antwoord 369
Hemingway deed zoiets nooit 370
verrassingstijd opnieuw 371
jong in New Orleans 373
de vervloeking van Buk 376
Charles met het Leeuwenhart 378
met de dichte bewolking 381
corsage 385
klassieke muziek en ik 391
transport 397
verraden 403
uitgeblust 405
het woord 412
de maan in het oog schieten 418
nirvana 421
een uitnodiging 425
slagorde: 427
het open doek 429
in de schaduw van de roos 432

DE LAATSTE NACHT VAN DE AARDE

*mijn polsen zijn rivieren
mijn vingers zijn woorden*

file

die snelweg naar de zuidelijke havens dwars door het centrum
gebied – ik bedoel, het kan gewoon
ongelooflijk zijn.

afgelopen vrijdagavond zat ik daar
muurvast achter een zee van rode achterlichten,
er zat zelfs in de eerste versnelling geen enkele beweging in
en terwijl massa's uitlaatgassen
de avondlucht vergrijsden, motoren over-
verhit raakten
was er de stank van een koppeling
die doorbrandde
ergens –
het leek van voor mij te komen –
op die lange slome helling van de snelweg waar
de auto's ploeterden
van de eerste versnelling naar zijn vrij
en terug en terug
van vrij weer
in hun één.

op de radio hoorde ik het nieuws
van die dag
ten minste zes keer, ik was
helemaal op de hoogte van de gebeurtenissen
in de wereld.
de rest van de zenders speelde
dunne, zieke muziekjes.
de klassieke stations weigerden helder
te klinken
en als er iets doorkwam
dan was het een verschaalde herhaling van het taaie
ijzeren repertoire.

ik zette de radio uit.
in mijn hoofd begon het vreemd
te tollen – het cirkelde met de klok mee achter mijn
voorhoofd,
tot voorbij mijn oren en via
mijn achterhoofd terug naar mijn voorhoofd
en nog maar eens
rond.
ik vroeg me af: is dit wat er gebeurt
als iemand gek
wordt?

ik overwoog om uit mijn auto te stappen.
ik bevond me op de zogenaamd snelle linker-
baan.
ik zag voor me hoe ik buiten stond
uitgestapt
leunend tegen de vangrail,
armen over elkaar gevouwen
hoe ik omlaaggleed tot ik
zat, mijn hoofd tussen
mijn benen deed.

ik bleef in de auto zitten, beet op mijn tong, zette
de radio weer aan, *dwong* het tollen te
stoppen
terwijl ik me afvroeg of iemand van de anderen moest
vechten tegen zijn
dwangneigingen
zoals ik?

toen kwam de auto voor me
IN BEWEGING
centimeters, een halve meter, 1 meter!

ik schakelde in zijn één . . .
er zat BEWEGING in!

ik schakelde terug

MAAR

we *hadden bewogen*, 3 of
vier meter.

ik hoorde het nieuws voor de
7e keer,
het was allemaal nog even erg
maar iedereen luisterde,
we konden het aan
omdat we wisten
dat er niets ergers was dan
kijken naar
hetzelfde nummerbord
hetzelfde domme hoofd
dat in de auto voor je
boven de hoofdsteun uitstak
terwijl de tijd oploste
de temperatuurmeter verder
omhoog schoof
en de benzinemeter
omlaag
en we ons afvroegen
wiens koppeling
doorbrandde?

we waren als een laatste, kolossale
uitstervende dinosaurus
verzwakt naar huis toe kruipend, waar dan ook,
hoe dan ook, misschien
om
te sterven.

twee bikkels

op het L. A. City College zaten twee bikkels, ik en Jed
Anderson.

Anderson was een van de beste verdedigers in de
geschiedenis van de school, altijd een serieuze uitbraakdreiging
zodra hij de bal kreeg.

ik was lichamelijk beresterk maar zag rugby
als een tijdverdrijf voor idioten
ik had meer plezier in het uitdagen van hen
die probeerden ons wat bij te
brengen.

hoe dan ook, Jed en ik waren de grootste lichten van
de campus, hij trok onafgebroken sprints van 60, 70 en 80 meter
bij avondwedstrijden
en hing overdag
onderuitgezakt in mijn stoel
wat ik niet wist verzon ik
en wat ik wel wist
was zo verschrikkelijk
dat ik er een hoop docenten
mee op de kast kreeg.

en op een geweldige dag
ontmoetten Jed en ik
elkaar eindelijk.
het was bij een kleine jukebox-tent
tegenover de campus en
hij zat daar met zijn
vrienden
en ik zat daar met
de mijne.

‘toe dan! toe dan! praat met die man!’
drongen mijn vrienden

aan.
ik zei, 'fuck dat sport
jong. ik ben één met Nietzsche,
laat hem maar
hier komen!'

ten slotte stond Jed op om een
pakje sigaretten uit de
automaat te trekken en een van mijn
vrienden vroeg,
'je bent toch niet bang voor die
man?'

ik stond op en ging achter
Jed staan terwijl hij
zijn pakje uit de
automaat
haalde.

'hallo, Jed,' dat
zei ik.

hij draaide zich om: 'hallo,
Hank.'

hij greep in zijn
achterzak,
trok een heupfles
whisky tevoorschijn,
gaf het me aan.

ik nam een machtige slok,
gaf het
terug.

'Jed, wat ga jij
doen

na het
L.A.C.C.?’

‘ik ga voor Notre Dame
spelen.’

daarna liep hij terug
naar zijn tafel
en ik liep terug naar
de mijne.

‘wat zei hij? wat
zei hij?’

‘niets bijzonders.’

hoe dan ook, Jed zou nooit
voor Notre Dame uitkomen
en ik heb het ook niet gemaakt
waar dan ook –
de jaren hebben ons weg
gevaagd
maar er waren anderen
die
doorgingen, inclusief een kerel
die een beroemde
sportcolumnist werd
en ik heb tientallen jaren
naar zijn foto
in de krant
moeten kijken
terwijl ik die goedkope kamers
deelde
met de kakkerlakken
en die benauwde
grauwe
nachten.

maar
ik was nog altijd trots op dat moment
van toen
dat Jed me
die fles toestak
en waar ik
een derde van
naar binnen klokte
terwijl alle discipelen
naar ons keken.
godverdomme, geen denken aan
leek het
dat we ooit zouden
verliezen
maar we verloren.

en het kostte me
3 of 4 decennia om
een beetje
vooruit te komen.
en Jed,
als jij nog steeds hier bent
vanavond,
(ik vergat het je te vertellen
toen)
bedankt nog
voor die slok.

mijn Duitse kameraad

vanavond
drink ik
Singha-bier
uit Thailand
luister ik naar
Wagner

kan ik niet geloven dat
hij niet in
de andere
kamer is
of om de
hoek
springlevend
zomaar ergens
vanavond

en natuurlijk
is hij dat
terwijl ik word meegenomen
door zijn
muziek

kippenvel
trekt over
allebei mijn
armen

dan iets
kouds

hij is hier

nu.